

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตปทุมมา
ในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2539 โดยมีวิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
ดังนี้

1. ให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 380 คน ตอบแบบสำรวจการใส่ใจใน
การเรียนที่สร้างขึ้น ตรวจให้คะแนน จัดเรียงรายชื่อนักเรียนที่ได้คะแนนจากแบบสำรวจค่า
กว่าเปอร์เซ็นต์ที่ 25 ลงมา คูได้จากตารางเปรียบเทียบคะแนนติดกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์
(ในภาคผนวก ข)
2. ประชาสัมพันธ์การเข้าร่วมโปรแกรมการแนะนำแบบกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มการใส่ใจใน
การเรียนกับนักเรียนที่มีรายชื่อดังกล่าวและขอความร่วมมือนักเรียนที่สนใจสมัครเข้าร่วมการวิจัย
3. รับสมัครนักเรียนที่สนใจ นำรายชื่อนักเรียนที่สมัครทั้งหมดมาจับฉลาก สุ่มนักเรียน
เข้ากลุ่มทดลอง จำนวน 11 คน ส่วนกลุ่มควบคุมสุ่มจากรายชื่อนักเรียนที่ไม่ได้สมัครเข้าร่วมการ
วิจัย จำนวน 11 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Random Sampling)

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดย
แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Control Group
Pretest - Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. แบบสำรวจการใส่ใจในการเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยพัฒนาจากแบบสำรวจ
 นิสือในการเรียน (Wrenn's Inventory of Study Habits) ด้านนิสัยการใส่ใจ
 ของ กิลเบิร์ต ซี เวนน์ (Gilbert C.Wrenn,1957) และจากแบบรายการตรวจสอบนิสัย
 ในการเรียน (Study Habit Checklist) ด้านนิสัยการใส่ใจ ของ บามแมน และ
 บรามเมอร์ (Bamman & Brammer,1969) และศึกษาจากแนวคิดเกี่ยวกับการใส่ใจในการ
 เรียนของ เวนน์ และ ลาเซน (Wrenn & Larsen,1957) และ พลค (Pauk ,1984) โดย
 มีองค์ประกอบ 3 ด้าน คือ

1. ความรับผิดชอบตนเองในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การกำหนด ควบคุมความ
 เอาใจใส่ของตนต่อสิ่งที่กำลังเรียนหรือกำลังกระทำ เป็นความรับผิดชอบต่อสิ่งที่กำลังกระทำอยู่
 เช่น ตั้งใจฟังครูสอน ติดตามสิ่งที่ครูอธิบาย ทำงานตามที่ครูมอบหมาย

2. ความมุ่งมั่น จดจ่อในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การกำหนดความคิดความรู้สึก
 และการกระทำ แน่วแน่มุ่งมั่นอยู่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่กระทำอย่างมั่นคง เพื่อที่จะทำให้สำเร็จ
 โดยไม่คิดฟุ้งซ่านวิตกกังวลไปถึงเรื่องอื่นๆ รับผิดชอบต่อสิ่งที่กระทำอย่างชัดเจน

3. การผูกมัดตนเองในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การทำงานอย่างต่อเนื่องในแต่
 ละครั้งได้ เป็นเวลานานโดยไม่หันเหไปทำสิ่งอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง เป็นการใช้เวลาทำงานอย่าง
 เต็มที่จนได้งานตามที่ตั้งใจ

ลักษณะของเครื่องมือ

แบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนเป็นมาตรฐานค่าแบบลิเคิร์ต(Likert scale)
 จำนวน 50 ข้อ เมื่อนำไปทดลองใช้ (Try out)แล้ว ได้แบบสำรวจฉบับสมบูรณ์ จำนวน
 47 ข้อ ประกอบด้วย

- 1 มาตรวัดความรับผิดชอบตนเองในการศึกษาเล่าเรียน จำนวน 18 ข้อ
- 2 มาตรวัดความมุ่งมั่น จดจ่อในการศึกษาเล่าเรียน จำนวน 19 ข้อ
- 3 มาตรวัดการผูกมัดตนเองในการศึกษาเล่าเรียน จำนวน 10 ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความตั้งแต่ข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 47 เป็นมาตราประมาณค่าแบบลิเคิร์ต(Likert Scale) มีคะแนนแต่ละข้อ ดังนี้

1	หมายถึง ไม่เคยเลย	คือ	ข้อความนั้นผู้ตอบไม่เคยปฏิบัติหรือไม่เคยรู้สึกเลย
2	หมายถึง บางครั้ง	คือ	ข้อความนั้นผู้ตอบปฏิบัติหลายๆครั้งหรือน้อยครั้ง
3	หมายถึง บ่อยครั้ง	คือ	ข้อความนั้นผู้ตอบปฏิบัติเกือบเป็นประจำ
4	หมายถึง เป็นประจำ	คือ	ข้อความนั้นผู้ตอบปฏิบัติเป็นประจำทุกครั้งที่ปฏิบัติเสมอ

การคิดคะแนน

ข้อความในแบบสำรวจมีลักษณะที่เป็นข้อความทางบวกและข้อความทางลบ การคิดคะแนนแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

ข้อความทางบวก

ถ้าตอบ 1 (ไม่เคยเลย)	ได้	1	คะแนน
ตอบ 2 (บางครั้ง)	ได้	2	คะแนน
ตอบ 3 (บ่อยครั้ง)	ได้	3	คะแนน
ตอบ 4 (เป็นประจำ)	ได้	4	คะแนน

ข้อความทางลบ

ถ้าตอบ 1 (ไม่เคยเลย)	ได้	4	คะแนน
ตอบ 2 (บางครั้ง)	ได้	3	คะแนน
ตอบ 3 (บ่อยครั้ง)	ได้	2	คะแนน
ตอบ 4 (เป็นประจำ)	ได้	1	คะแนน

แบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนมีข้อความทางบวกและทางลบในองค์ประกอบแต่ละ
ด้านดังต่อไปนี้

มาตรฐานรับผิดชอบตนเองในการศึกษาเล่าเรียน	จำนวน	18	ข้อ
ข้อความทางบวก	จำนวน	8	ข้อ ได้แก่ 7, 8, 18, 25, 26, 27, 30, 34
ข้อความทางลบ	จำนวน	10	ข้อ ได้แก่ 2, 3, 10, 15, 20, 22, 24, 31, 33, 44
มาตรวัดความมุ่งมั่นจริงจังในการศึกษาเล่าเรียน	จำนวน	19	ข้อ
ข้อความทางบวก	จำนวน	10	ข้อ ได้แก่ 5, 6, 9, 11, 14, 21, 28, 29, 32, 40
ข้อความทางลบ	จำนวน	9	ข้อ ได้แก่ 1, 35, 37, 38, 39, 41, 42, 43, 46
มาตรวัดการผูกมัดตนเองในการศึกษาเล่าเรียน	จำนวน	10	ข้อ
ข้อความทางบวก	จำนวน	5	ข้อ ได้แก่ 4, 18, 36, 45, 47
ข้อความทางลบ	จำนวน	5	ข้อ ได้แก่ 12, 16, 17, 19, 23
แบบสำรวจทั้งฉบับ	มีข้อความทางบวก	23	ข้อ
	มีข้อความทางลบ	24	ข้อ
ช่วงคะแนนรวมทั้งฉบับอยู่ระหว่าง	47	ถึง	188
			คะแนน

การพัฒนาเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดการใส่ใจในการเรียนของพอค (Pauk, 1984) และกิลเบิร์ต ซี เรนน์ (Gilbert C. Wrenn, 1957) แปลข้อคำถามจากแบบสำรวจนิสือในการเรียนของ กิลเบิร์ต ซี เรนน์ (Gilbert C. Wrenn, 1957) ด้านนิสือการใส่ใจและจากแบบรายการตรวจสอบนิสือในการเรียน ด้านนิสือการใส่ใจ ของ บามแมน และ บรามเมอร์ (Bamman and Brammer, 1989)

2. นำแบบวัดที่แปลแล้วไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสร้างและ พัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตวิทยาพิจารณาความเหมาะสมในการนำเครื่องมือไปใช้ ตรวจสอบการไว้ ภาษษา ความตรงในการสื่อความหมาย และแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือวัด

3. นำข้อเสนอนี้ต่าง ๆ มาพัฒนาเครื่องมือโดยวิเคราะห์แนวความคิดการใส่ใจในการเรียน วิเคราะห์องค์ประกอบของลักษณะการใส่ใจในการเรียน สร้างตารางกำหนดเนื้อหาเพื่อเป็น กรอบแนวคิดในการสร้างแบบสำรวจขณะเดียวกันสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์นักเรียนเกี่ยวกับ พฤติกรรมการใส่ใจในการเรียน นำไปสัมภาษณ์นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิตปัญญา จำนวน 80 คน แล้วนำข้อมูลที่นักเรียนตอบ มาสรุปรวบรวม วิเคราะห์ลักษณะพฤติกรรม เพื่อใช้ในการสร้างข้อคำถามเพิ่มเติม

4. นำแบบสำรวจที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้งแล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง นำแบบสำรวจที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิในภาคจิตวิทยา 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของข้อ คำถาม

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสำรวจตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ นำแบบสำรวจซึ่งมี ข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรี ศรีสุวิไลย จำนวน 244 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อเทคนิค 27 x โดยใช้กลุ่มคะแนน สูง - ต่ำ แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนรายข้อด้วยการทดสอบ t-test Independent ที่ระดับนัยสำคัญ .05 มีข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 2.82 ถึง 13.03 จำนวน 47 ข้อ ($t_{.05, 124} = 1.658$) (ดังแสดงในภาคผนวก ก) มีข้อคำถามที่มีระดับค่า t ต่ำกว่าวิกฤต 3 ข้อ ผู้วิจัยได้ตัดข้อคำถามทั้ง 3 ข้อออกไป เนื่องจากการตัดข้อคำถามไม่กระทบกระเทือน โครงสร้างหรือกรอบแนวคิดของแบบสำรวจ

6. ประเมินความตรงตามสภาพของแบบสำรวจ (Concurrent Validity) โดยผู้ใช้ เทคนิคกลุ่มที่รู้ลักษณะแล้ว (Known groups) ดังนี้

✓ กลุ่มที่ทดสอบมี 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตปัญญาที่อยู่ใน ห้องเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี (คะแนนเฉลี่ย 3.00 ขึ้นไป) มีพฤติกรรมการเรียนที่พึง ประสงค์ ได้แก่ ตั้งใจเรียน ไม่พูดคุยขณะเรียน ทำการบ้านหรืองานที่ได้รับมอบหมายจน

สำเร็จ (บุขรา ชานนท์, 2533) จำนวน 30 คน ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการเรียน
 กลุ่มที่ 2 คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตศึกษาที่อยู่ใน
 ห้องเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำ (คะแนนเฉลี่ย น้อยกว่า 2.00) มีพฤติกรรมกาเรียน
 ที่ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ ไม่ตั้งใจเรียน หุคคุดขณะเรียน ขาดความพยายามในการทำงานที่ได้รับ
 มอบหมายให้สำเร็จ (บุขรา ชานนท์, 2533) จำนวน 30 คน ซึ่งถือว่าเป็นผู้ขาดความใส่ใจใน
 การเรียน

ให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนแล้ววิเคราะห์ความ
 แตกต่างของคะแนนจากแบบสำรวจด้วยการทดสอบค่าที (t-test Independent) ที่ระดับ
 นัยสำคัญ.05 ค่า $t = 5.546$ ($t_{.05, 30} = 1.676$) (ดังแสดงในภาคผนวก ก)

7. หาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสำรวจโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา
 ของครอนบาคกับนักเรียนโรงเรียนสตรีศรีวิสุทธิโยท จำนวน 244 คน โดยมีวิธีการดังนี้

7.1 นำแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนทั้ง 244 ชุด มาตรวจให้คะแนนใหม่
 โดยตรวจเฉพาะข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก จำนวน 47 ข้อ

7.2 หาผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

7.3 หาความแปรปรวนของคะแนนรวมของแบบสำรวจทั้ง 244 ฉบับ

7.4 นำคะแนนที่คำนวณได้ไปแทนค่าในสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค
 ได้ค่าความเที่ยงของแบบสำรวจทั้งฉบับ = .92

8. สร้างเกณฑ์ปกติ ดำเนินการโดยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
 สาธิตศึกษา จำนวน 380 คน ตอบแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียน นำคะแนนของนักเรียนทั้ง
 380 คนมาสร้างเกณฑ์ปกติ (Norms) ของคะแนนในกลุ่ม โดยคำนวณหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์
 (Percentile Rank) แล้วแสดงตารางเปรียบเทียบคะแนนดิบกับตำแหน่งเปอร์เซ็นต์
 ในภาคผนวก ข

2. โปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย

สำหรับแนวทางในการจัดโปรแกรมแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้น ผู้วิจัยใช้
 หลักการของการแนะแนวกลุ่มย่อยเป็นแนวทางในการดำเนินการและพัฒนากิจกรรมขึ้นจากแนว

คิดเกี่ยวกับการใส่ใจในการเรียน โดยมุ่งให้นักเรียนสามารถกำหนดจิตใจของตนให้ใส่ใจต่อการเรียนหรือการทำงานที่ครูมอบหมายในลักษณะของการใส่ใจต่อการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการคิด

ผู้วิจัยพัฒนากิจกรรมต่างๆที่ใช้ในโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการใส่ใจในการเรียน
2. ศึกษาหลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย
3. กำหนดหัวข้อและวัตถุประสงค์การแนะแนวกลุ่มย่อยแต่ละครั้ง แล้วจัดดำเนินการทดลองจนจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับหัวข้อและวัตถุประสงค์ โดยแต่ละกิจกรรมที่จัดจะมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย เนื้อหา วิธีดำเนินการ การจัดเตรียมอุปกรณ์
4. คัดเลือกเรื่องที่ใช้เป็นอุปกรณ์จากหนังสือ วารสาร ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับความสนใจในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามการสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตบางเขน ที่จุติกาตุนัน สุวรรณธาดา(2538) ได้สำรวจไว้ ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความสนใจอ่านหนังสือประเภทนิทานมากที่สุด โดยนักเรียนจะสนใจอ่านนิทานผจญภัย นิทานเรื่องสัตว์ นิทานนานาชาติ นิทานพื้นบ้านและนิทานสอนใจตามลำดับ ส่วนสารคดีจะสนใจเกี่ยวกับเรื่องความรู้ทั่วไป สารคดีเชิงวิทยาศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ประเภทเรื่องสั้นที่นักเรียนสนใจ ได้แก่ เรื่องตลกขบขัน เรื่องจินตนาการ เรื่องลึกลับเหนือธรรมชาติ เป็นต้น
5. นำกิจกรรมทั้งหมดไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาความเหมาะสม
6. นำกิจกรรมดังกล่าวไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีวัดอัมพวัน จำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ วิธีการและพิจารณาความเหมาะสม
7. นำข้อมูลต่างๆที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงกิจกรรมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
8. นำโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อและกิจกรรมที่ใช้ในโปรแกรมการแนะแนวกลุ่มย่อย ตลอดจน
หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงโปรแกรมการแนะแนวกลุ่มย่อยสำหรับกลุ่มทดลอง

ครั้งที่	หัวข้อการแนะแนว	กิจกรรม
1-2	ชี้แจงจุดมุ่งหมายและวิธีการในการจัด แนะแนวกลุ่มย่อยและสร้างความคุ้นเคย	การชี้แจงโปรแกรมการ แนะแนวแบบกลุ่มย่อย "ฉันที่อยากให้เป็นรู้จัก"
3-4	สำรวจการใช้เวลาและความเอาใจใส่ต่อ การเรียนและงานที่ครูมอบหมาย	"การใช้เวลา"
5-6	ประเมินความใส่ใจในการเรียนของ นักเรียน	"การประเมินความใส่ใจ ของตนเอง"
7	เข้าใจความสำคัญของการใส่ใจในการเรียน	ให้ข้อมูล
8	ใส่ใจในการอ่าน	"จับประเด็น"
9	ใส่ใจต่อการสังเกต รับผิดชอบต่อ	"ใส่ใจในภาพ"
10-11	ฝึกความใส่ใจในการอ่านและเขียน	"จับบันทึก"
12	ฝึกความใส่ใจในการฟัง	"ฟังแล้วถาม"
	ประเมินผล สรุป และปิดกลุ่ม	

ตารางที่ 2 แสดงหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ และวิธีดำเนินการตามแนวคิดการ
แนะแนวแบบกลุ่มย่อย

ครั้งที่	หลักการและเหตุผล	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1-2	เป็นการสร้างความ คุ้นเคยและการมีสัม พันธภาพที่ดีระหว่าง ผู้นำกลุ่มและสมาชิก และระหว่างสมาชิก กับสมาชิก	<p>1. เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ ของการเข้าร่วมกลุ่ม</p> <p>2. เพื่อสร้างสัมพันธภาพ ที่ดีระหว่างผู้นำกลุ่มกับ สมาชิกและสมาชิกด้วยกัน</p> <p>3. เพื่อให้สมาชิกได้มี โอกาสใส่ใจต่อตนเอง และใส่ใจต่อผู้อื่น</p>	<p>ผู้นำกลุ่มชี้แจงวัตถุประสงค์ของกลุ่ม และลักษณะของกลุ่มให้สมาชิกทราบ ผู้นำกลุ่มส่งเสริมให้สมาชิกได้สร้าง สัมพันธภาพและรู้จักกันมากขึ้นโดยให้ กิจกรรม"ฉันที่อยากให้คุณรู้จัก"โดย ให้สมาชิกเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตน เองตามหัวข้อต่างๆ เช่น ที่มา ชีวิต ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สิ่งที่ชอบหรือพอ ใจ เป็นต้น ลงในแบบฟอร์มที่แจกให้ เมื่อสมาชิกเขียนเสร็จแล้ว ผู้นำกลุ่ม เชิญชวนให้สมาชิกได้เล่าเรื่องราว เป็นการแนะนำตนเองตามที่เขียนไว้ แก่สมาชิกคนอื่นๆในกลุ่มและเปิด โอกาสให้สมาชิกคนอื่นๆซักถาม</p>
3-6	เมื่อสมาชิกมีการติด ต่อสัมพันธ์กันย่อม เกิดความรู้สึกเป็น ส่วนหนึ่งของกลุ่ม นำไปสู่การแบ่งปัน	<p>1. เพื่อให้สมาชิกได้ใส่ใจ พิจารณาพฤติกรรมของตน ในปัจจุบัน</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกพิจารณา ว่าสิ่งที่ตนกระทำ เป็นผล</p>	<p>ผู้นำกลุ่มเปิดกลุ่มด้วยการกล่าวทัก ทายสมาชิกจากนั้นชักชวนให้สมาชิก พิจารณาพฤติกรรมของคนที่ทำอยู่ใน ปัจจุบันว่าเหตุใดจึงขาดความใส่ใจ ส่งเสริมให้สมาชิกอภิปรายว่าการ</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ครั้งที่	หลักการและเหตุผล	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
	ความรู้สึกส่วนตัว และให้ข้อมูลป้อนกลับ	<p>มาจากสิ่งใด</p> <p>3. เพื่อให้สมาชิกแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน</p> <p>4. เพื่อให้สมาชิกได้ประเมินความใส่ใจในการเรียนของคน</p>	<p>ขาดความใส่ใจของคนมีผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่นอย่างไร โดยให้สมาชิกได้พิจารณาถึงพฤติกรรมการเรียนของคน สมาชิกในกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และให้ข้อมูลแก่กันตลอดจนให้สมาชิกได้ประเมินความใส่ใจของคน</p>
7	เมื่อสมาชิกยินยอมต้อนรับในการอยู่ร่วมกันจะทำให้สมาชิกเกิดการยอมรับที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองและรับผิดชอบร่วมกัน	<p>1. เพื่อให้สมาชิกเห็นความสำคัญของการใส่ใจในการเรียน</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกมีความรับผิดชอบที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนให้ใส่ใจต่อการเรียน</p>	<p>ผู้นำกลุ่มให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญของการใส่ใจในการเรียนและเปิดโอกาสให้สมาชิกอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซักถาม และสรุป</p>
8-11	เมื่อสมาชิกมีความรับผิดชอบต่อความช่วยเหลือให้สมาชิกเรียนรู้และมีประสบการณ์	<p>1. เพื่อให้สมาชิกได้ฝึกตนให้ใส่ใจในการเรียน</p> <p>2. เพื่อให้สมาชิกควบคุม</p>	<p>ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกฝึกปฏิบัติกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดการใส่ใจ หลังจากการฝึกแต่ละครั้งให้สมาชิกได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ฝึกและมอบ</p>

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ครั้งที่	หลักการและเหตุผล	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
12	<p>ร่วมกัน ร่วมมือกัน วางแผนการปฏิบัติ และลงมือปฏิบัติ ฝึก ฝนทักษะต่างๆ</p> <p>เมื่อสมาชิกได้อยู่ ร่วมกันจนถึงขั้นสุด ท้าย การให้กำลัง ใจแก่กันจะช่วยให้ สมาชิกมีกำลังใจที่ จะพัฒนาตนเองและ เปลี่ยนแปลงตนเอง เมื่ออยู่ภายนอกกลุ่ม</p>	<p>คุณความใส่ใจของตน</p> <p>1. เพื่อให้สมาชิกให้กำลังใจแก่กัน</p> <p>2. เพื่อเป็นการสรุปและประเมินผลกลุ่ม</p> <p>3. เพื่อเป็นการยุติกลุ่ม</p>	<p>หมายให้สมาชิกร่วมกิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติ ในแต่ละครั้งกลับไปฝึกที่บ้าน</p> <p>ผู้นำกลุ่มให้สมาชิกได้บอกเล่าประสบการณ์ ของตนที่ได้รับจากการฝึกความใส่ใจใน การเรียนและเปิดโอกาสให้สมาชิกแต่ละ คนให้กำลังใจต่อกันในการที่จะพัฒนาตน ให้เป็นผู้มีความใส่ใจจดจ่อในการเรียน ตลอดจนประเมินผลความใส่ใจของตนว่า พัฒนาขึ้นมากน้อยเพียงใด</p>

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระยะก่อนการทดลอง

1.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตวิทยา ในพระบรมราชินีนาถ กรุงเทพมหานคร เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย และใช้สถานที่ในการวิจัย

1.2 นำแบบสำรวจการใฝ่ใจในการเรียนไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 จำนวน 380 คน ในวันจันทร์ที่ 2 กรกฎาคม 2539 ซึ่งเป็นชั่วโมงประชุมของนักเรียน จากนั้นนำแบบสำรวจไปตรวจให้คะแนน นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาคำนวณหาตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ จากนั้นสุ่มรายชื่อนักเรียนที่มีคะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จัดเรียงรายชื่อ

1.3 ประชาสัมพันธ์นักเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มการใฝ่ใจในการเรียน และขอให้นักเรียนตามรายชื่อดังกล่าวที่มีความสนใจสมัคร เข้าร่วมโครงการ จากนั้นรวบรวมรายชื่อนักเรียนที่สมัครทั้งหมด นำรายชื่อนักเรียนที่สมัครมาจับฉลากสุ่มเข้าร่วมการวิจัย

1.4 ทำการสุ่ม (Random Sampling) นักเรียนดังกล่าวเพื่อให้ได้กลุ่มทดลองจำนวน 11 คน ส่วนกลุ่มควบคุม สุ่มจากนักเรียนที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาที่ไม่ได้สมัครเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 11 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย

กลุ่มทดลอง ได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย

กลุ่มควบคุม ไม่ได้รับการฝึก (เรียนกิจกรรมแนะแนวตามปกติ)

1.5 ผู้วิจัยนัดหมายผู้เข้าร่วมการทดลองเพื่อนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการเข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย สถานที่ที่ใช้ดำเนินการ คือ ห้องแนะแนวของโรงเรียนสาธิตวิทยา

1.6 ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายปกครองออกหนังสือแจ้งผู้ปกครองเพื่อขออนุญาตให้นักเรียนเข้าร่วมการทดลองในช่วงเวลาหลังเลิกเรียนในวันจันทร์และวันศุกร์ เวลา 15.00 น. ถึง 16.30 น. ตั้งแต่วันที่ 26 สิงหาคม ถึง วันที่

4 ตุลาคม 2539

2. ระยะดำเนินการทดลอง

2.1 กลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อย พบกับผู้วิจัยเป็นเวลา 6 สัปดาห์ๆละ 2 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมจำนวน 12 ครั้ง โดยจะเข้ากลุ่มในวันจันทร์และศุกร์ เวลา 15.00 - 16.30 น.รวม 18 ชั่วโมง การเข้ากลุ่มครั้งแรกเริ่มในวันที่ 28 สิงหาคม 2539 และสิ้นสุดในวันที่ 4 ตุลาคม 2539

2.2 กลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมใดๆ เรือนกิจกรรมแนะแนวที่โรงเรียน จัดให้ตามปกติ

2.3 กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มการใส่ใจในการเรียน โดยผู้วิจัยดำเนินการในแต่ละครั้งตามขั้นตอนดังนี้

2.3.1 การสร้างสัมพันธภาพ โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของโปรแกรมการแนะแนวแบบกลุ่มย่อยเพื่อเพิ่มการใส่ใจในการเรียน ให้สมาชิกทำกิจกรรมเพื่อการรู้จักคุ้นเคยกันมากขึ้นซึ่งจะนำไปสู่การอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

2.3.2 การสำรวจตนเอง โดยให้สมาชิกได้สำรวจการใช้เวลาและวิถีการเรียนของตน ส่งเสริมให้สมาชิกแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็น และทัศนคติต่างๆต่อกัน เพื่อให้สมาชิกได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันและตระหนักถึงผลกระทบต่างๆที่เกิดขึ้นกับตนว่ามีผลทำให้ควรปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างไร

2.3.3 การให้ข้อมูล การอธิบาย ผู้วิจัยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำคัญประโยชน์ และแนวทางในการพัฒนาความใส่ใจ โดยให้นักเรียนอ่าน ชักถาม ผู้วิจัยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ

2.3.4 การฝึกทักษะเป็นรายบุคคล ให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มฝึกทักษะโดยใช้กระบวนการต่างๆเพื่อให้สมาชิกมีความใส่ใจต่อการเรียนหรือการทำงานเพิ่มขึ้น เช่น การประเมินความใส่ใจ การจับประเด็นสาระสำคัญจากเรื่องที่อ่าน การสังเกต การจดบันทึก การตั้งคำถามจากการฟัง เป็นต้น หลังจากสิ้นสุดการฝึกในแต่ละครั้ง ให้สมาชิกแต่ละคนบอกถึงผลของการฝึกทักษะในด้านต่างๆ เพื่อให้สมาชิกแต่ละคนได้พิจารณาและอภิปรายร่วมกัน จากนั้นให้สมาชิกแต่ละคนได้พิจารณาผลการฝึกของตน ผู้วิจัยจะประเมินผลการฝึกของสมาชิกว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ และให้ข้อมูลป้อนกลับ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้สมาชิกสรุปถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้

จากการฝึกทักษะในกลุ่ม

2.3 หลังจากการทดลองสิ้นสุดลง ผู้วิจัยนัดหมายกลุ่มตัวอย่างทั้ง 22 คน มาตอบแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียน หลังการทดลอง (Posttest) อีกครั้ง

2.4 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบคะแนนคำตอบแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบกับวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent
2. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent
3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจการใส่ใจในการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลอง โดยใช้ t-test Independent

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย